

Liturgie

van de afscheidsdienst
voorafgaand aan de begrafenis van

Matthijs Hendrik Bok

- Thijs -

Herwijnen, 25 februari 1929 Alphen aan den Rijn, 26 januari 2024

Verdriet bestaat omdat het liefde was

Donderdag 1 februari om 13.45 uur
in de aula van de Oosterbegraafplaats
te Alphen aan den Rijn

Voorganger: ds. Leo van Rikxoort
Organist: Danny Pals

Inleidend orgelspel: Ombra mai fu – George Frederic Händel

Nooit was er een schaduw

Takken teder en schoon Van mijn geliefde plataan Voor jou straalt het lot

Donder, weerlicht en stormen Laat ze nooit de zoete rust ontnemen

Noch laat ze je ontheiligen, de roofzuchtige westenwind.

Nooit was er een schaduw van een plant Liever en aangenamer, zoeter

Woord van welkom

Zingen: Psalm 84 vers 1 en 6

Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,
het huis waar Gij uw naam en eer
hebt laten wonen bij de mensen.

Hoe brand ik van verlangen om
te komen in uw heiligdom.

Wat zou mijn hart nog liever wensen
dan dat het juichend U ontmoet
die leven zijt en leven doet.

Want God onze Heer die ons mild
bestraalt als zon, beschermt als schild,
zal in genade ons verhogen.

Zijn hand onthoudt het goede niet
aan wie oprecht Hem hulde biedt
en eerlijk wandelt voor zijn ogen.

Heer, die het al in handen houdt,
welzalig die op U vertrouwt.

Moment voor persoonlijk gebed

Woord van bemoediging en groet

Gebed

Woorden van herinnering aan vader door Els, Karin en Ariëlle

Kort meditatief orgelspel *Wenn wir in höchsten sein - Bach*

Een woord door de kleinkinderen

Op de begraafplaats bidden we samen het ‘Onze Vader’

Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede,
gelijk in de hemel alsook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van den boze.
Want van U is het Koninkrijk,
de kracht en de heerlijkheid
tot in der eeuwigheid.
Amen.

Dankwoord

Zingen: Lied 33 vers 1 en 3 *Daar ruist langs de wolken*

Daar ruist langs de wolken een lieflijke naam,
die hemel en aarde verenigt te zaam,
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart,
Hij balsemt de wonden en heelt alle smart.
Kent gij, kent gij, die naam nog niet?
Die naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!

Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof
en d' engelen zingen voortdurend zijn lof.
O mochten w' om Jezus verheerlijkt eens staan,
dan hieven wij juichend de jubeltoon aan
Jezus, Jezus, uw naam zij d' eer,
want Gij zijt der mensen en engelen Heer!

Schriftlezing: 1 Korintiërs 13 (NBV21)

- 1 Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal.
- 2 Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn.
- 3 Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.
- 4 De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid.
- 5 Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan,
- 6 ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid.
- 7 Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.
- 8 De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan –
- 9 want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt.
- 10 Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen.
- 11 Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, rede-nerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten.
- 12 Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks

staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

13 Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Zingen: Lied 793 *melodie Wat de toekomst brengen moge*

Bron van liefde, licht en leven,
voor elkaar zijn wij gemaakt
door uw hand elkaar gegeven,
door uw vinger aangeraakt.
Laat ons op uw toekomst hopen,
gaandeweg U tegemoet;
dat wij samen lachend lopen
in uw grote bruiloftsstoet.

Bron van liefde, licht en leven,
zon die hartverwarmend schijnt,
woord van hogerhand gegeven,
trouw en teder tot het eind –
al zou ons een vijand haten,
al gaat zelfs de liefste heen,
liefde zal ons nooit verlaten:
Gij laat ons geen dag alleen

Bron van liefde, licht en leven,
laat uw vreugde in ons zijn;
is de blijdschap weggebleven,
liefde maakt van water wijn.
Dat wij dan elkaar beminnen
zó dat zelfs de dood niet scheidt;
niets kan liefde overwinnen –
liefde heeft de eeuwigheid.

Overdenking

Zingen: Lied 150 vers 1 en 3 *Welk een vriend is onze Jezus*

Welk een vriend is onze Jezus,
die in onze plaats wil staan!

Welk een voorrecht, dat ik door Hem
altijd vrij tot God mag gaan.

Dikwijls derven wij veel vrede,
dikwijls drukt ons zonde neer,
juist omdat wij 't al niet brengen
in 't gebed tot onze Heer.

Zijn wij zwak, belast, beladen
en terneer gedrukt door zorg,
dierb're Heiland, onze toevlucht,
Gij zijt onze Hulp en Borg.

Als soms vrienden ons verlaten
gaan wij biddend tot de Heer;
in zijn armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.

Dankgebed en voorbeden

Slotlied 247 vers 1, 3 en 5 *Blijf mij nabij*

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog,
licht in het duister, wijs de weg omhoog.

Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij.
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.

Zegen

Uitleg vertrek door Jan van Staveren

Als Thijs Bok wordt uitgedragen speelt de organist 'The Holy City'